

Sygn. akt IX U 2116/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2018r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale zainteresowanego (...) Sp. z o. o. w T.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania A. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 9 września 2016r. Znak (...) / (...) - (...) nr (...) (...)

1. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż stwierdza że A. Ł. jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o. o. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od (...)

2. Zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 360,00zł (trzysta sześćdziesiąt zł 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 2116/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 września 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że ubezpieczona A. Ł., jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz chorobowemu od 05.01.2016r.

Organ rentowy wskazał, że w jego ocenie w niniejszej sprawie mamy do czynienia z sytuacją, gdzie ubezpieczona nie wykonywała pracy, a zgłoszenie do ubezpieczeń na krótko przed wystąpieniem o wypłatę świadczeń chorobowych, zmierzało do obejścia prawa poprzez uzyskanie długoterminowych świadczeń.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła ubezpieczona domagając się jej zmiany poprzez objęcie jej ubezpieczeniem jako pracownika od (...) Wskazała, iż umowa o pracę była faktycznie realizowana, a ona świadczyła pracę na rzecz swojego pracodawcy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczona urodziła się w dniu (...)

W styczniu 2016r ubezpieczona była zatrudniona w firmie Usługowo Handlowej w G., gdzie pracowała od 2012r, początkowo na pół etatu, a od grudnia 2015r na 3/4 etatu. Pracowała po 6 godzin dziennie. W grudniu 2015r ubezpieczona miała zawartą z firmą (...) umowę o dzieło, wówczas zapadła decyzja o zatrudnieniu nowej osoby do księgowości, ponieważ firma (...) przenosiła swoje dokumenty księgowe z T. do firmy w J.. W tej firmie świadek B. W. wykonywała większość prac związanych z przygotowaniem dokumentów do księgowej. Prezes firmy (...), brat ubezpieczonej, zatrudnił ją ponieważ już wcześniej pomagała mu w prowadzeniu firmy.

Miała być zatrudniona na pół etatu. W styczniu dowiedziała się, że jestem w ciąży, ale z uwagi na fakt, że nie było żadnych przeciwwskazań zdrowotnych, podjęła zatrudnienie. W firmie w G. pracowała zmianowo, albo od 8.00 do 14.00, albo przyjeżdżała na 10.00 do 16.00. Częściej jednak pracowała tam w godzinach rannych, a później jechała do R. do firmy (...). Do firmy jechała ok. pół godziny i zaczynała pracę od 14.30 albo od 16.30. W firmie w G. zarabiała 2.500zł brutto a w firmie (...) 3.000zł brutto. Głównym jej zadaniem było sprawdzanie płatności. W komputerze w programie E. odnotowywała przelewy, pomagała pani W., obsługiwała ksero, umawiała spotkania, przygotowywała akta osobowe ok. 11 sztuk. Pracowała od 5 stycznia do końca lutego, od 1 marca do końca ciąży przebywała na zwolnieniu lekarskim. Ubezpieczona nie wróciła do pracy w firmie, ponieważ w międzyczasie uzupełniła wykształcenie pedagogiczne i dostała pracę w szkole.

Powyższe ustalił Sąd na podstawie akt organu rentowego, dokumentacji medycznej z przebiegu ciąży, zeznań świadków Ł. D., B. W. (k.41-43, k.56), a także zeznań ubezpieczonej (k.66-67).

Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków oraz ubezpieczonej, ponieważ są one przekonujące, logiczne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają przedstawiając łącznie rzeczywisty przebieg pracy i zakres obowiązków ubezpieczonej, a także przyczyny jej zatrudnienia, ponadto znajdują potwierdzenie w powołanej w sprawie dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 1 i art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz. U. z 2013r., poz. 1442), zwanej dalej Ustawą, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. Obowiązkowym ubezpieczeniom pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania (art. 13).

Jak stanowi art. 22 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Umowa o pracę określa strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy w szczególności wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy ze wskazaniem składników wynagrodzenia oraz wymiar czasu pracy – art.29 § 1 kp.

Organ rentowy, wydając decyzję o niepodleganiu A. Ł. ubezpieczeniom społecznym w tytule zatrudnienia w (...) Sp. z o.o., podważył umowę łączącą strony w zakresie faktycznego wykonywania pracy przez ubezpieczoną.

Zatem kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy stan faktyczny ustalony w tej konkretnej sprawie, a wynikający z zeznań świadków i ubezpieczonej, jak również z dowodów z dokumentów, pozwala na uznanie, że umowa o pracę zawarta między stronami, jest czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 k.c. mającą na celu obejście przepisów prawa.

W tym miejscu trzeba wskazać, że pozorność oświadczenia woli (art. 83 § 1 k.c.) została potraktowana przez ustawodawcę jako wada oświadczenia woli, nie dotyczy więc oświadczeń wiedzy. Jest to jednak wada szczególnego rodzaju, bo dotycząca oświadczenia złożonego świadomie i swobodnie dla pozoru drugiej stronie, która o takim oświadczeniu wie i na to się zgadza. (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 czerwca 1971r., II CR 250/71, nie publikowany).

Z kolei w wyroku z dnia 23 czerwca 1986r., I CR 45/86 (nie publikowanym) Sąd Najwyższy zdefiniował pozorność jako „wadę oświadczenia woli polegającą na niezgodności między aktem woli, a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony zgodne są co do tego, aby wspomniane oświadczenie woli nie wywoływało skutków prawnych”. Nie można też przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadomie to przyjmował (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2001r., II UKN 258/00, OSNP z 2002r., Nr 21, poz. 527).

Należy też podnieść, iż uznanie że umowa o pracę zawarta z kobietą w ciąży jest pozorna, prowadziłoby do wprowadzenia w praktyce zakazu zawierania umów o pracę z ciężarnymi, co byłoby sprzeczne z podstawową zasadą prawa pracy określoną w art. 11³ k.p. wprowadzającym zakaz jakiejkolwiek dyskryminacji w stosunkach pracy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 29 kwietnia 1999r., III AUa 49/99, OSA z 2000r., z. 3, poz. 11).

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie nie doszło do zawarcia pozornej umowy o pracę.

W ocenie Sądu ubezpieczona oraz świadek Ł. D. wiarygodnie, szczegółowo wyjaśnili w jakich okolicznościach doszło do zawarcia umowy o pracę, jaki zainteresowana miała zakres obowiązków oraz w jaki sposób je realizowała. Powołana w sprawie świadek B. W. potwierdziła, iż pracowała z ubezpieczoną. Sąd dał wiarę tym zeznaniom jako spójnym, logicznym oraz wzajemnie się uzupełniającym.

Zdaniem Sądu zawarta umowa o pracę, bez względu na cel jej zawarcia, z pewnością nie była czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 § 1 k.c., gdyż była faktycznie realizowana.

Mając powyższe na uwadze, z mocy powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

Sędzia